

De vondst van een uitgelopen aardappel in de hoek van een kelderkast leidde ertoe dat beeldend kunstenaar Dina Belga in de ban raakte van de pieper. Tien jaar al schildert zij portretten van de Nicola, de Opperdoezer Ronde, de Picasso, de Koopmans Blauwe en het Bintje.

De pieper verveelt nooit

'Schillen of schilderen' is de naam van de tentoonstelling in het Museum Mohlmann in Venhuizen. Agrarisch Nederland zal de komende weekeinden Gods water over Gods akker laten lopen want als een krachtige magneet trekken de aardappelportretten van Dina Belga de landman.

'Wij zijn een volkje aardappeleters', dichtte Paul van Vliet en omdat de cabaretier wel eens een museum bezoekt, vermoed ik dat hij zijn wijsheid ontleend aan Van Goghs beroemdste schilderij 'De aardappeleters'.

Meer beeldend kunstenaars raakten geïnspireerd door de aardappel. Vorig jaar nog zette Annet Bult een paar mud weg in een beeld aan het Noordzeekanaal. Zij bemande twee dubbelwandige metaalgazen uitkijkposten met honderden kilo's Bintjes, die na verloop van tijd sproten, zodat de muren grillig en kleurig werden.

Waren dat wel Bintjes of was het een Bildstar of een Malta? Het ras van een aardappel is moeilijk te identificeren. Alleen specialisten zien het aan de kleur en de vorm van de kiem. Iemand die zich zeker een specialiste mag noemen is Dina Belga.

Latijn

'Ze zijn er weer. Geschraapt en heerlijk kruimig, de Dina Belga's'. Je zou licht in de war raken van zo'n fantastische kunstenaarsnaam, die veel weg heeft van de Latijnse aanduiding van een aardappelras. Dina Belga is een beeldende kunstenaar die al tien jaar piepers schildert en die tot 16 juni haar fijnschilderwerk in Museum Mohlmann exposeert.

Aanvankelijk richtte zij zich op bloemen. De roos en de narcis hadden geen schilderachtige geheimen meer voor haar, maar toen zij in 1991 enkele uitgelopen Nicola-aardappelen in haar kelderkast ontdekte, was Dina verkocht.

Galeriehoudster Rob Mohlmann: „Die spuitende pieper was weliswaar een

plant maar zag er uit als een diertje en dat sprak direct tot haar verbeelding. En vanuit die donkere kast begon de aardappel een ongekende zegetocht door haar oeuvre waarin nog tientallen soortgenoten het licht zouden gaan zien."

Realisme

Mohlmann, als schilder er zelf niet vies van om een thema te herkauwen – een uitgebreide ode aan het conservenblikje is een van zijn wapenfeiten – verhuisde met zijn echtgenote hun museum ruim twee jaar geleden binnen de grenzen van Venhuizen van de Westerkerkweg naar De Buurt. Beiden zijn nimmer aflatende voorvechters van het realisme.

Omdat hun collectie Mokum-realisten – zo genoemd naar de Amsterdamse galerie Mokum – aan het Frisia Museum werd uitgeleend, kwam Dina Belga in aanmerking voor een van de zes tentoonstellingen die Mohlmann jaarlijks houdt. Wat drijft een mens ertoe om honderden portretten van aardappelen te maken? 'Het maakt niet uit', hoorde ik van de week bij toeval een bevriende beeldend kunstenaar haar studenten voorhouden, 'of je nou portretten maakt van mensen of van aardappelen, ze zijn allemaal anders en je kunt op al hun kenmerken heel goed studeren.'

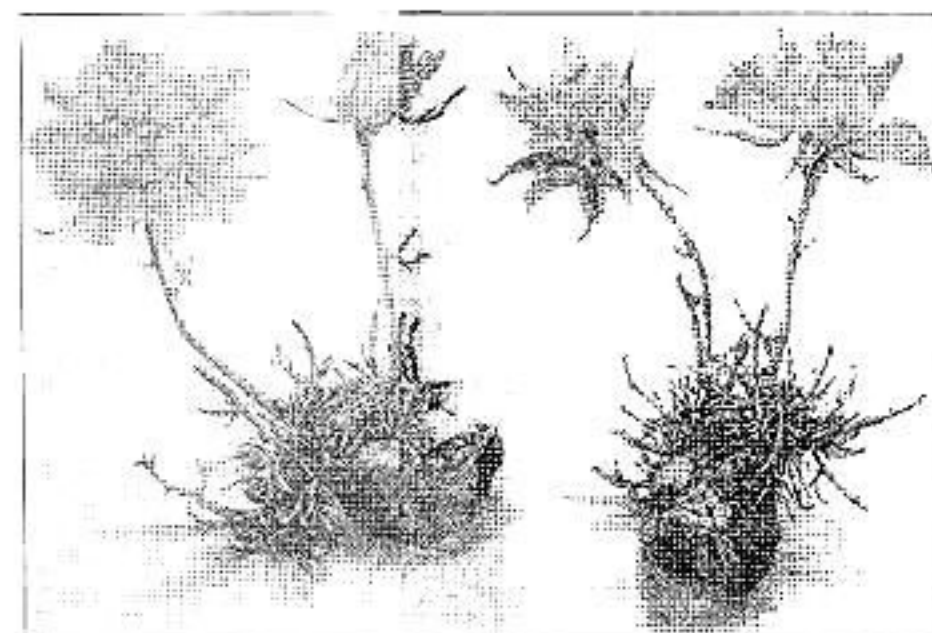
Dat aardappels allemaal anders zijn kun je met een gerust hart stellen. Agrarisch Nederland kan hier zijn hart ophalen: Want van de 250 aardappelrassen die Nederland kent, heeft Dina Belga er minstens honderd vastgelegd. Natuurlijk is er het Bintje en de Opperdoezer Ronde maar ook de Picasso en de Willem Alexander, de Seresta – lijkt me een heel rustige aardappel – de Fabula, de Turbo, de Lekkerlander, de Texelster en Koopmans Blauwe.

Gedaanten

Dina Belga schildert ze in alle gedaanten: met dag- en nachtkiemen – want in het donker ontspruiten ze anders dan bij daglicht – ze penseelt ze als pootgoed, verdroogd of juist geschikt voor consumptie maar ook figurerend in landschappen – 'Ode aan de Noord-Oostpolder' – of in combinatie met een tulp of

Aardappelen in alle soorten, maten en gedaanten. Dina Belga penseelt ze als pootgoed, verdroogd of juist geschikt voor consumptie maar ook figurerend in landschappen. Op de voorgrond een schaal uitgelopen piepers. Foto's Ella Tilgenkamp

Detail van de transparante aquareltechniek van Dina Belga, ideaal voor het schilderen van krieltjes en muisen.

een roos die ze uit de koolhydraten laat komen.

Dina Belga, geboren in Drenthe en woonachtig in Groningen – de stad waar

Honderd aardappelportretten in Museum Mohlmann in Venhuizen

aan de Minerva Academie zo veel goede realisten werden opgeleid – schildert ze natuurgetrouw. De transparante aquareltechniek, moeilijk omdat je je geen fouten kunt veroorloven, is ideaal voor de krieltjes en de muisen. Ze doet het razend knap: een uitgelopen 'Nicola' toont bijna levenslecht de lange bleekroze kawaaltjes die uit het bruine hart schieten.

Mohlmann: „Zij heeft de specifieke biologische kenmerken van de stengelknol nimmer uit het oog verloren. Elke licht- of donkerkiem klopt van kop tot staart. Vanzelfsprekend is haar talent in de aardappelwereld niet onopgemerkt gebleven. Dina is een graag geziene gast bij kwekers, veredelaars, voedingstechnologen, onderzoekers en zetmeelver-

werkers maar ze was ook welkom op de Wereldaardappelbeurs in Emmeloord."

Mohlmann: „Onlangs is de suikerbiet in haar werk opgedoken. Of dat een voorbode is van een nieuwe agrarische liefde valt nog te bezien. En eigenlijk is Dina te veel kunstenaar om uitsluitend als groentespecialist de geschiedenis in te gaan. Maar een beetje Eigenheimer is zij wel, aan wie nog veel wonderlijk mooie werken en ideeën zullen ontspruiten."

ROB BOUBER

'Schillen of schilderen', 10 jaar pieperkunst van Dina Belga. Tot en met 16 juni in Museum Mohlmann, De Buurt 60, Venhuizen. Open: Vrijdag, zaterdag en zondag van 13 tot 17 uur.